

CWO BP Pensioenfonds - Zwitserleven

Gezien door het oog van een gepensioneerde pensioenfonds-deelnemer.

oktober 2026

Inhoud van dit dossier

Deel 1

Samenvatting van het dossier en inzet voor wetswijziging.

BP - pensioenoverdracht: klachten, verantwoording en legitocratie

Deel 2

Het handelen van de VOBP bij de pensioenoverdracht.

Deel 3

Het handelen van het BP Pensioenfonds en de afwijzing van mijn klacht.

Deel 4

Het handelen van DNB en de afwijzing van mijn klacht.

Bijlagen

Aangetekende brieven aan DNB.

Persbericht 30 mei 2026

Open brief aan de minister van SZW

Verdere details van dit hele proces kunt u vinden op de website:

www.pensioenoverdracht.nl/#brieven

J.M.Brummer, Den Haag - oktober 2026

BP-pensioenoverdracht: klachten, verantwoording en legitocratie

Samenvatting van het dossier en inzet voor wetswijziging | J.M. Brummer | 4 oktober 2026

De kern

Dit dossier gaat over de collectieve waardeoverdracht van het in België gevestigde OFP BP Pensioenfonds naar Zwitserleven in Nederland. Mijn centrale bezwaar is dat gepensioneerden onvoldoende zelfstandig werden vertegenwoordigd, dat wezenlijke informatie niet tijdig beschikbaar was voor hun definitieve keuze om wel of niet mee te gaan en dat de klachten daarover binnen de betrokken instellingen werden afgewezen zonder overtuigende, controleerbare verantwoording.

Mijn uiteindelijke doel gaat verder dan dit conflict: wetswijziging die gepensioneerden daadwerkelijke invloed geeft op besluiten over pensioenfondsverplichtingen en een duidelijke stem in het sociaal contract. Mijn dossier onderbouwt waarom wettelijke waarborgen voor inspraak, transparantie en verantwoording nodig zijn. Externe beoordeling van de concrete klachten is een stap op weg naar dat bredere doel. Mijn bevestigde keuze voor overdracht neemt deze bezwaren niet weg.

Het proces in hoofdlijnen

Vanaf juni 2025 vroeg ik de Vereniging van Oud-medewerkers BP (VOBP) om onafhankelijke beoordeling en bespreking van mijn voorstellen met de leden. Het bestuur bereidde tegelijkertijd ontbinding van de vereniging voor, weigerde mijn standpunt via het ledenkanaal te verspreiden en kondigde op 17 juli 2025 aan voorlopig niet verder te reageren. Mijn aangetekende verzoeken aan DNB volgden op 9 september en 1 oktober 2025. **[Zie voetnoot pagina 2]**

De brief van het BP Pensioenfonds van 1 december 2025 vroeg een keuze uiterlijk op 16 januari 2026. Op 16 januari zegde het fonds na aandringen toe alle deelnemers na het definitieve DNB-oordeel opnieuw aan te schrijven, zodat zij op hun keuze konden terugkomen. De brief van 29 mei bevestigde echter mijn keuze en stelde 14 juni als uiterste wijzigingsdatum. DNB maakte pas op 23 juni geen bezwaar tegen de CWO; het jaarverslag van het BP pensioenfonds 2025 werd op 17 juni ondertekend. Vóór de deadline waren dus noch het definitieve toezichtsoordeel, noch het vastgestelde jaarverslag beschikbaar. De aangekondigde heroverweging ná het DNB-oordeel werd met deze deadline niet uitgevoerd. **[Zie voetnoot pagina 2]**

De klacht bij het pensioenfonds. Mijn klacht van 17 juli 2026 betrof het eigen handelen van het fonds: informatie, vertegenwoordiging en de toegezegde heroverweging. Het fonds liet die klacht door het DMC behandelen; op 26 augustus werd zij afgewezen. DNB speelde een rol als toezichthouder die over de overdracht moest oordelen.

De afzonderlijke klacht bij DNB. Mijn klacht van 8 juli betrof DNB's eigen behandeling en ontoereikende beantwoording van mijn aangetekende verzoeken. DNB wees die op 14 september af als kennelijk ongegrond, zonder hoorzitting. Dit was geen beoordeling van mijn fonds-klacht. Externe beoordeling zoek ik nu voor DNB bij de Nationale Ombudsman en voor het fonds binnen GIP. **[Zie voetnoot pagina 2]**

Daarnaast zocht ik publieke en politieke aandacht. Op 30 mei 2026 publiceerde ik een persbericht naar de tweede kamer commissie van SZW en ik maakte de website www.pensioenoverdracht.nl om het dossier toegankelijk te maken. Mijn open brief van 12 augustus aan minister Vijlbrief vroeg om gewijzigde wettelijke voorschriften voor daadwerkelijke inspraak en transparantie voor gepensioneerden. Mijn actie richting de Tweede Kamer kreeg politiek vervolg in de motie van Henk Vermeer van 24 september 2026.

Wat de stukken concreet laten zien

Het DMC stemde met de offerte en overeenkomst met Zwitserleven in en beoordeelde vervolgens mijn klacht over dat fondsproces. Het stelde dat ik ontbrekende informatie niet benoemde, terwijl de klacht die expliciet noemt. In het afzonderlijke DNB-traject erkende DNB interne misrouting van een brief en het uitblijven van rechtstreeks antwoord. Beide klachten vragen om eigen beoordeling.

De samenhang: vertegenwoordiging en controle

De VOBP had een eigen opdracht tot belangenbehartiging en ledeninformatie. Gunnewijk en Koole combineerden VOBP-bestuursfuncties met vertegenwoordiging in het DMC en hadden eerder werkgeversrollen binnen het fonds. Die combinatie vraagt om aantoonbare waarborgen tegen rolconflicten. In de beschikbare stukken ontbreekt een aantoonbaar ledenmandaat over de overeenstemming met Zwitserleven en hun instemming met de afwijzing van mijn klacht; ook raadpleging van en verantwoording aan de achterban over dat oordeel blijken daaruit niet. Dat is extra relevant omdat mijn klacht juist mede de vertegenwoordiging betrof.

Het fonds verwees naar adviseurs, vertegenwoordigers en toezicht als onderbouwing van zorgvuldig handelen. Veel communicatie is echter geen bewijs dat ieder concreet informatiegebrek vóór de definitieve keuze was opgelost. Het latere aanbod van het DMC om zich voor mijn individuele heroverweging na publicatie van het jaarverslag in te zetten, was bovendien geen onvoorwaardelijk recht en verving niet de eerder aangekondigde gelegenheid voor alle deelnemers.

DNB verklaarde dat mijn signalen waren meegenomen in haar toezichtbeoordeling van de overdracht. Dat toezichtsoordeel moet worden onderscheiden van haar latere beslissing over mijn klacht tegen DNB zelf. Mijn bezwaar in die afzonderlijke klacht is dat niet controleerbaar werd toegelicht hoe mijn verzoeken en collectieve signalen waren behandeld. DNB verwees naar geheimhouding en de bevoegdheidsverdeling met FSMA en AFM. De AFM stelde geen governancetoezicht te houden en kon geen terugkoppeling over eventueel onderzoek geven. Voor mij bleef onduidelijk waar de samenhangende bezwaren inhoudelijk waren beoordeeld. Een wettelijk verplicht Nederlands verantwoordingsorgaan ontbreekt.

Waarom tijdige informatie ertoe deed

Mijn belang was ook collectief: goede informatie had gepensioneerden in staat kunnen stellen gezamenlijk tegenwicht te organiseren. Was een hogere indexatie mogelijk? Naar mijn overtuiging zou de overdracht niet zijn doorgegaan als ongeveer 450 betrokken VOBP-gepensioneerden de voorwaarden gezamenlijk hadden afgewezen. DNB's conclusie dat ik door de erkende gebreken niet was geschaad, vraagt ook op dit punt om toetsing.

Mijn conclusie: legitocratie

Dit patroon noem ik legitocratie: formele legitimatie gaat functioneren als vervanging van inhoudelijke verantwoording. De vereniging verwijst naar het fonds; het fonds naar vertegenwoordigers, adviseurs en toezicht; vragen over vertegenwoordiging keren terug naar de vereniging. De interne klachtenprocedures bevestigen vervolgens dat voldoende is gedaan. Het fonds voert het ontbreken van bezwaar van DNB en FSMA daarna opnieuw aan als bevestiging van zijn handelen. Mijn oordeel is dat deze kring van wederzijdse bevestiging wezenlijke vragen over tegenmacht en verantwoording afschermt. Hiervoor wordt al in 2018 gewaarschuwd in het Ecorys onderzoek, Integriteit en onafhankelijkheid bij pensioenfondsen.

Van externe beoordeling naar wettelijke verandering

Ik vraag afzonderlijke beoordeling van de keuze-informatie, de toegezegde heroverweging, het mandaat van vertegenwoordigers, de onafhankelijkheid van de fonds-klachtenbehandeling en DNB's behandeling van mijn verzoeken. Dat moet duidelijk maken wat is onderzocht, wat openbleef en welk herstel nodig is. Mijn bredere inzet is wetswijziging die gepensioneerden invloed geeft op besluiten over de nakoming, wijziging en overdracht van pensioenfondsverplichtingen. Hun stem moet ook duidelijk meetellen in het sociaal contract: bij de afspraken tussen overheid, werkgevers, werknemers en gepensioneerden over pensioenen, verantwoordelijkheden en de verdeling van lasten en risico's. Gepensioneerden moeten als volwaardige gesprekspartners hun belangen kunnen inbrengen, met tijdige informatie en controleerbare verantwoording.

Onderbouwing: de afzonderlijke stukken over VOBP (3 oktober 2026), BP Pensioenfonds (3 oktober 2026) en DNB (4 oktober 2026), met verwijzingen naar de oorspronkelijke correspondentie op www.pensioenoverdracht.nl. Dossier BP Pensioenfonds, nummers 9 en 10; Dossier DNB, nummer 6. De AFM-correspondentie en eerdere slotreacties staan eveneens op de website.

Het handelen van de VOBP bij de pensioenoverdracht

Onderbouwing van mijn governancebezwaar

3 oktober 2026

Mijn bezwaar is dat het VOBP-bestuur zijn verantwoordelijkheid voor zelfstandige belangenbehartiging van gepensioneerden bij de overdracht naar Zwitserleven onvoldoende heeft genomen. Het dossier bevat concrete aanwijzingen voor mogelijke rolconflicten en voor het bewust afhouden van een kritisch lid. Het bestuur bereidde ontbinding voor terwijl het overdrachtsproces liep, weigerde mijn standpunt aan de leden door te sturen en kondigde op 17 juli 2025 aan voorlopig niet verder te reageren.

Deze keuzes moeten in samenhang worden beoordeeld met de vroegere werkgeversrollen en dubbele functies van de betrokken bestuurders. Mijn verwijt is dat zij onvoldoende afstand hielden tot het proces dat zij namens gepensioneerden kritisch moesten kunnen beoordelen, en mijn pogingen tot onafhankelijke controle en discussie bewust afremden. De stukken geven daarvoor concrete aanwijzingen. Deze combinatie van functies roept vragen op over de onafhankelijkheid van de belangenbehartiging en de wijze waarop mogelijke rolconflicten zijn ondervangen.

De verwijzingen naar het boekje 'Boekje Open over VOBP' [1] gebruiken de afgedrukte paginanummers onderaan de pagina's. Door de ongenummerde omslag ligt het PDF-paginanummer één hoger. De oorspronkelijke mails en bestuursstukken worden onderscheiden van mijn eigen samenvattingen en gedeeltelijke transcript.

1 De eigen opdracht van de vereniging

Artikel 3 van de in het boekje opgenomen VOBP-statuten noemt het behartigen van algemene belangen van gepensioneerden, waaronder pensioenaanspraken. Als middelen worden onder meer genoemd: contact met BP, ondernemingsraden en pensioenfondsen, het realiseren van medezeggenschap en het informeren van de leden over pensioenaangelegenheden. Artikel 13.1 vermeldt dat het bestuur zich door derden kan laten adviseren. [1, p. 17–19]

Daarmee gaf de vereniging zichzelf een actieve rol bij pensioenaangelegenheden. Ook als zij niet over de overdracht kon beslissen, bleven het verzamelen van vragen, informeren van leden en bespreken van voorstellen betekenisvolle manieren om hun belangen te behartigen.

2 De werkgeversachtergrond en dubbele functies

VOBP Nieuws 2021/1 vermeldt dat Sjoerd Gunnewijk en Paul Koole eerder jarenlang werkgeversvertegenwoordigers en bestuurders binnen het OFP BP Pensioenfondsen waren. De bestuurslijst vermeldt hen tevens als VOBP-bestuurslid en DMC-lid. De voorzitter, Hendrik Mulierman, beschrijft zijn eerdere functie als country manager van BP Nederland van 2007 tot en met 2016. [2] Tijdens het overdrachtsproces waren Gunnewijk en Koole de twee VOBP-vertegenwoordigers in het DMC; Zantman vertegenwoordigde Seconer.

De combinatie van vroegere werkgeversrollen en gelijktijdige functies in VOBP en DMC roept concrete vragen op over de onafhankelijkheid van de belangenbehartiging en de wijze waarop mogelijke rolconflicten zijn ondervangen. Dezelfde personen waren betrokken bij het pensioenproces en bestuurden de vereniging die dat proces namens haar leden kritisch moest kunnen volgen. Juist daarom waren aantoonbare afstand,

raadpleging en verantwoording nodig. Het dossier laat onvoldoende zien hoe die waarborgen functioneerden. Het DMC wordt hier niet gelijkgesteld aan een Nederlands verantwoordingsorgaan.

3 Ontbinding voorstellen tijdens het overdrachtsproces

De uitnodiging van 1 mei 2025 kondigt een toelichting op de buy-out en een bespreking van de toekomst van de vereniging aan. Het bericht van 14 juni en de agenda voor 18 juni bevatten vervolgens een concreet ontbindingsvoorstel: beëindiging per 31 december 2025, onder voorbehoud van overgang naar een verzekeraar. Het resterende vermogen zou naar Stichting Natuurstad Rotterdam gaan. Het bestuur kende het overdrachtsproces dus aantoonbaar toen het ontbinding voorstelde. [1, p. 12–16]

De stukken voor de vervolg-ALV van 1 juli melden dat op 18 juni geen quorum aanwezig was. Op dringend verzoek van de ALV werd de voorgestelde ontbindingsdatum verschoven naar 31 december 2026. Ook werd voorgesteld het lidmaatschap van de Koepel Gepensioneerden op te zeggen en het websiteonderhoud per eind 2025 te stoppen. Dit zijn voorstelstukken; zij bewijzen geen rechtsgeldig definitief ontbindingsbesluit. [1, p. 31–35]

Van de ALV werd geen behoorlijk verslag gemaakt waarin ook met name de kritische geluiden van mijzelf en een aantal medeleden waren opgenomen.

Het verwijt is dat het bestuur al tijdens het nog lopende overdrachtsproces de beëindiging van de belangenvereniging wilde vastleggen en haar voorzieningen wilde afbouwen. Dat de ontbinding afhankelijk was van de overgang naar een verzekeraar, neemt dit bezwaar niet weg. Het bestuur stuurde op beëindiging aan terwijl de leden juist behoefte hadden aan onafhankelijke beoordeling en een blijvende gezamenlijke stem.

4 Mijn voorstellen en het antwoord van het bestuur

Op 20 juni vroeg ik het bestuur om aan te blijven, een onafhankelijk oordeel over de overeenkomst te vormen en mijn standpunt onder de aandacht van de leden te brengen. Ik wees op mogelijke ondersteuning door de Koepel Gepensioneerden en een externe deskundige. De secretaris bevestigde op 23 juni dat mijn bericht met de andere bestuursleden was gedeeld. [1, p. 28–30]

Op 27 juni schreef het bestuur dat het mijn bedenkingen beter op de bijeenkomst van het pensioenfonds op 1 juli kon laten bespreken. Het weigerde mijn mail door te sturen, omdat leden de inhoud zouden kunnen opvatten als door het bestuur gedragen meningen. Tegelijk meldde het bestuur pas een oordeel te kunnen vormen zodra de details bekend waren. [1, p. 41]

Daarmee staat vast dat het bestuur bewust weigerde mijn standpunt via het verenigingskanaal met de achterban te delen. De aangevoerde reden van mogelijke verwarring overtuigt mij niet: het bestuur had mijn bericht als ledenbijdrage kunnen verspreiden en er zelf op kunnen reageren. Door dat niet te doen, hield het een afwijkend standpunt buiten de communicatie die het zelf beheerste.

Mijn mail van 2 juli legt vast dat de aangekondigde vervolg-ALV na de BP Pensioenfonds bijeenkomst op 1 juli om onverklaarbare reden niet doorging en dat ik mijn voorstel voor onafhankelijk onderzoek daardoor niet kon presenteren. Ik stuurde dat voorstel alsnog schriftelijk. Het niet doorgaan is hier onderbouwd met mijn eigen toenmalige bericht, niet met een formeel bestuursverslag. [1, p. 44–45]

5 Het bestuur sloot verdere correspondentie voorlopig af

Op 14 juli bevestigde het bestuur dat het geen adviezen zou geven of andere wegen zou inslaan voordat BP inhoudelijke gegevens bekendmaakte. Het wees op beperkte middelen en het vrijwillige karakter van het bestuur als redenen om geen kostbare externe onderzoeken aan te gaan. Deze motivering moet in de beoordeling worden meegewogen. [1, p. 57]

De reactie van 17 juli is het belangrijkste bewijsstuk. Het bestuur verdedigde de informatievoorziening en het werk van de vertegenwoordigers, benadrukte het toezicht van FSMA en DNB en beoordeelde de voorgenomen deal positief. Het sloot af met de mededeling: “In afwachting van de pensioendeal hoeft u dan ook van ons geen verdere (re)actie meer te verwachten.” [1, p. 64–65]

Het bestuur stelde een eigen oordeel uit wegens ontbrekende inhoudelijke gegevens, maar sprak kort daarna wel een positief oordeel over de voorgenomen deal uit. Uit de hier aangehaalde stukken blijkt niet welke aanvullende informatie die beoordeling rechtvaardigde.

Deze afsluiting was een bewuste bestuurskeuze. Zij volgde op mijn herhaalde vragen over onafhankelijke beoordeling, vertegenwoordiging en bespreking door de leden. Dat het bestuur eerder wel reacties gaf, doet aan die keuze niets af. Mijn verwijt is dat het mijn kritiek vervolgens moedwillig afhield in plaats van de resterende inhoudelijke vragen te beantwoorden of mijn voorstellen aan de leden voor te leggen.

Op 3 september handhaafde het bestuur de weigering om mijn standpunt met alle leden te delen. Daarmee bleef het kritische geluid buiten het door het bestuur beheerde ledenkanaal. De verwijzing naar de AVG voor het niet verstrekken van privéadressen beantwoordt niet waarom het bestuur mijn bijdrage niet zelf kon verspreiden of een andere mogelijkheid voor discussie kon bieden. [1, p. 74]

6 Reacties die het centrale verwijt niet wegnemen

Het bestuur verspreidde wel nieuwsbrieven en reageerde op verschillende mails. Nieuwsbrief 2025/2 zegt dat het bestuur inhoudelijk geen informatie over onderhandelingen had en zich over het aanbod zou buigen zodra dit bekend werd. [1, p. 39–40] Voor de beoordeling van de vertegenwoordiging is van belang dat Gunnewijk en Koole namens de VOBP in het DMC zaten en Zantman namens Seconer.

Mijn oordeel is dat de VOBP daarmee voornamelijk de boodschap van het pensioenfonds uitdroeg en het overgangsproces begeleidde. In haar hier besproken communicatie ontbreekt een eigen inhoudelijke kritische analyse, aanvullende informatie of concrete vragen waarmee zij het proces namens de leden kritisch toetste. Zij droeg het fondsstandpunt uit en hield mijn tegenspraak buiten de ledencommunicatie. [1, p. 39–41, 57, 64–65 en 74]

De mail van 3 september vermeldt verder dat een gesprek met Gunnewijk en Koole was aangeboden en niet aangenomen. In mijn antwoord betwistte ik een rechtstreekse uitnodiging, maar bevestigde ik dat ik een indirect geopperd gesprek via een derde contactpersoon had afgewezen. Die omstandigheid moet worden vermeld. Een individueel gesprek zou echter niet vanzelf voorzien in collectieve raadpleging of verspreiding van een ledenvoorstel. [1, p. 74–75]

De passage over de benoemingen in 2021 toont uitgestelde ALV-bekrachtiging van de VOBP-bestuurswisseling. Mijn herinnering aan latere instemming blijft te controleren aan de hand van de betreffende ALV-notulen. Het bezwaar berust niet op de bewering dat zij nooit rechtsgeldig zijn benoemd. Ook kan uit dit dossier niet zonder meer worden bewezen dat er nooit enige rapportage of raadpleging heeft plaatsgevonden. Maar in het licht van de in 2024/25 beoogde ingrijpende pensioenoverdracht vind ik het bevreemdend dat uit de beschikbare stukken niet blijkt hoe de rol en verantwoording van de belangenbehartigers in een algemene ledenvergadering van de VOBP zijn besproken.

De vertegenwoordiging is ook van belang voor de behandeling van mijn formele klacht van 17 juli 2026. Volgens de brief van het BP Pensioenfonds van 26 augustus 2026 besprak het DMC de klacht op 25 augustus en verklaarde het haar unaniem ongegrond. De brief benadrukt daarbij de instemming van werkgevers-, deelnemers- en pensioengerechtigdenvertegenwoordigers. Daarmee wordt de instemming van vertegenwoordigers van gepensioneerden mede aangevoerd ter onderbouwing van de afwijzing. [4]

Mijn bezwaar is dat mij niet is aangetoond welke raadpleging, terugkoppeling en verantwoording tegenover de VOBP-achterban aan die instemming ten grondslag lagen. Een formele benoeming als vertegenwoordiger beantwoordt die vraag niet. Ik stel hier niet vast dat een formeel mandaat ontbrak; ik vraag op welke grond de instemming als vertegenwoordiging van de achterban werd opgevoerd en of de leden over de klacht en de afwijzing zijn geraadpleegd of geïnformeerd.

7 De betekenis van het Ecorys rapport

Ecorys benoemt in zijn rapport van 20 december 2018 de invloed van gepensioneerden, dubbele bestuurlijke rollen, afhankelijkheid van de werkgever en inzichtelijke vastlegging van belangenafwegingen als relevante governancevraagstukken. Het rapport benadrukt dialoog, transparantie en een cultuur waarin kritische vragen bespreekbaar zijn. [3, p. 4, 14, 36–37 en 40]

Het rapport onderzoekt de VOBP niet. Het geeft wel een bruikbaar referentiekader om de beschreven praktijk te beoordelen. Juist bij vertegenwoordigers met een sterke werkgeversachtergrond is het van belang dat hun optreden controleerbaar is en dat vragen uit de achterban inhoudelijk worden behandeld.

8 Mijn conclusie over het handelen van de VOBP

Het dossier toont een patroon van bewust afhouden van kritiek: het bestuur weigerde mijn standpunt te verspreiden, sloot verdere reacties voorlopig uit en had tijdens het overdrachtsproces ontbinding voorbereid. In combinatie met de vroegere werkgeversrollen en dubbele functies roept dit concrete vragen op over de onafhankelijkheid van de belangenbehartiging en de waarborgen tegen mogelijke rolconflicten.

Mijn oordeel is dat het bestuur hierdoor bestuurlijk tekort is geschoten tegenover een kritisch lid en tegenover de achterban die op zelfstandige belangenbehartiging mocht rekenen. Beperkte middelen en gebrek aan onderhandelingsmacht rechtvaardigen niet dat een gemotiveerd ledenvoorstel buiten de ledencommunicatie wordt gehouden en de inhoudelijke dialoog wordt afgesloten. Het bestuur beschermde daarmee in de praktijk zijn eigen koers tegen georganiseerde tegenspraak.

Dit verwijt berust op gedocumenteerde keuzes en herhaalde weigeringen. De vragen over onafhankelijkheid en mogelijke rolconflicten vragen om een inhoudelijk onderzoek naar de rollen en afwegingen van de betrokken bestuurders, met inbegrip van hun raadpleging van en verantwoording tegenover de achterban. Het bewust niet verspreiden van mijn standpunt en het besluit voorlopig niet verder te reageren zijn rechtstreeks vastgelegd. Absolute zekerheid over hun motieven is niet nodig om deze gedragingen scherp te bekritisieren.

Voor mijn klacht over DNB is vervolgens van belang hoe mijn signalen over deze praktijk zijn onderzocht en gewogen. Een tekortkoming van de VOBP bewijst geen tekortkoming van DNB. De mails van 30 augustus en 3 september 2025 werden wel met DNB in de cc verzonden; mijn formele verzoek van 9 september benoemt eveneens de governanceproblemen. Daarmee is gedocumenteerd dat deze signalen bij DNB onder de aandacht zijn gebracht. [1, p. 72–78]

Bronnen en resterende verificatie

[1] Boekje open over VOBP, samengesteld door John Michael Brummer, maart 2026. Verwijzingen zijn naar de afgedrukte paginanummers. Voor deze notitie zijn vooral de opgenomen oorspronkelijke mails, agenda's, nieuwsbrief en statuten gebruikt; de conclusies en algemene juridische toelichtingen voorin zijn niet als onafhankelijk bewijs gebruikt.

[2] VOBP Nieuws 2021/1, de aangeleverde pagina's en de biografische bijdragen opgenomen in het boekje op p. 8–11.

[3] Ecorys, Integriteit en onafhankelijkheid bij pensioenfondsen, 20 december 2018. Het onderzoek is gebaseerd op de Code Pensioenfondsen 2016.

[4] BP Pensioenfonds, brief van 26 augustus 2026 over de afwijzing van mijn formele klacht van 17 juli 2026, besproken door het DMC op 25 augustus 2026.

Voor verdere afronding blijven relevant: de actuele statutenversie, de ALV-notulen over de benoemingen en eventuele latere besluiten over ontbinding, raadpleging en verantwoording. Deze stukken moeten de formele positie en het optreden van de vertegenwoordigers verduidelijken. De reeds gedocumenteerde weigeringen en afsluiting van verdere correspondentie blijven zelfstandige gronden voor mijn verwijt.

Het handelen van het BP Pensioenfonds en de afwijzing van mijn klacht

Onderbouwing van mijn governancebezwaar

3 oktober 2026

Mijn bezwaar is dat het BP Pensioenfonds mijn vragen over onafhankelijke beoordeling, belangenafweging en vertegenwoordiging onvoldoende inhoudelijk heeft behandeld. Het fonds bepaalde zelf welke informatie relevant was, verwees voor geruststelling naar adviseurs en toezichthouders en liet uiteindelijk het DMC mijn klacht afwijzen. Datzelfde DMC was volgens de afwijzingsbrief nauw betrokken bij het offertetraject en had met de offerte en overeenkomst ingestemd.

Die samenloop vormt een concrete aanwijzing voor een rolconflict in de klachtenbehandeling. Mijn verwijt betreft ook het bewust afsluiten van verdere correspondentie met dezelfde strekking. Het ontbreken van absoluut bewijs van persoonlijke partijdigheid maakt deze bestuurlijke keuzes niet minder ernstig. Deze notitie volgt het traject van al mijn vragen in 2025 tot de ongegrondverklaring van 26 augustus 2026 en mijn daaropvolgende reactie.

Een belangrijk onderdeel is de afhandeling van mijn keuzerecht.

1 De vraag om onafhankelijk onderzoek werd afgehouden

Op de bijeenkomst van 1 juli 2025 vroeg ik of het pensioenfonds bezwaar had tegen een onafhankelijk onderzoek naar de uiteindelijke overeenkomst. De reactie van 31 juli beantwoordde de vraag of het fonds zo'n onderzoek noodzakelijk vond. Het verwees naar Nederlandse en Belgische toezichthouders, adviseurs en mijn individuele bezwaarrecht. Na mijn verzoek om een concreet antwoord herhaalde het fonds op 7 augustus dat extra onderzoek niet noodzakelijk was. [1, p. 70–71]

Daarmee besliste het fonds zelf dat de bestaande controle voldoende moest zijn. Mijn vraag naar de mogelijkheid van afzonderlijke beoordeling vanuit het belang van gepensioneerden werd niet concreet beantwoord. Dit is geen bewijs van een formeel verbod op ieder onafhankelijk onderzoek; het is wel een gedocumenteerde afhoudende reactie op mijn verzoek om controle buiten het bestaande traject.

2 De definitieve keuze en de ontbrekende verantwoording

De brief van het BP Pensioenfonds van 1 december 2025 was voor mij aanleiding tot de vragen die ik vervolgens aan het pensioenfonds, de VOBP en DNB stelde. De brief stelde **16 januari 2026** als uiterste datum voor het doorgeven van mijn keuze. Voor mij voelde die termijn als grote tijdsdruk, terwijl het oordeel van DNB en belangrijke informatie over de transactie nog ontbraken. [2]

Op 27 december 2025 vroeg ik de keuzetermijn uit te stellen tot na het oordeel van DNB. Het fonds antwoordde op 16 januari 2026 dat deelnemers hun definitieve keuze opnieuw konden doorgeven nadat DNB een definitief oordeel had gegeven. Als DNB geen bezwaar had, zou het fonds alle deelnemers opnieuw aanschrijven met de vraag of zij bezwaar zagen of op een eerder genomen keuze wilden terugkomen. De toezegging was dus een concrete gelegenheid ná het DNB-oordeel. [1, p. 85–86]

De brief van 29 mei 2026 van het pensioenfonds bevestigde mijn keuze voor overdracht naar Zwitserleven, terwijl het toezichtstraject met DNB en FSMA nog liep. De brief vermeldde dat het toezichtstraject met DNB en FSMA naar verwachting in de eerste weken van juni zou zijn afgerond en dat pas daarna, bij uitblijven van bezwaren, de definitieve overeenkomst kon worden getekend. Tegelijk bood de brief mij slechts tot en met **14 juni** gelegenheid mijn eerdere keuze aan te passen; verzoeken daarna zouden niet meer in behandeling worden genomen. [7, p. 1–3]

DNB liet pas op **23 juni 2026** weten geen bezwaar te hebben tegen de voorgenomen collectieve waardeoverdracht. De datum 14 juni lag dus vóór het definitieve DNB-oordeel. Daarmee kreeg ik via de brief van 29 mei geen gelegenheid om mijn keuze opnieuw te beoordelen nadat DNB zijn oordeel

had gegeven, zoals de mail van 16 januari had toegezegd. De brief bevestigde mijn keuze en sloot de aanpassingsmogelijkheid bovendien voordat DNB had beslist. [8]

Het jaarverslag 2025 was op 14 juni evenmin definitief beschikbaar: het werd op 17 juni ondertekend en pas veel later op de website geplaatst. Dat is relevant omdat het DMC later erkende dat de cijfers uit dit verslag de basis vormden voor de garantie en indexatie. Ik had dus vóór de deadline niet zowel het definitieve toezichtsoordeel als het vastgestelde jaarverslag om mijn keuze te heroverwegen. [9; 5, p. 2–4]

Op 16 juli bevestigde het fonds dat DNB op 23 juni geen bezwaar had gemaakt en dat mijn keuze in juni was bevestigd. In mijn klacht van 17 juli stelde ik aan de orde dat ik na het DNB-oordeel niet alsnog de in januari toegezegde mogelijkheid had gekregen om mijn keuze opnieuw te beoordelen. De individuele bevestiging van 29 mei en de latere mededeling dat mijn keuze niet meer kon worden herzien, zijn daarmee wezenlijke onderdelen van mijn klacht. [4; 8]

Mijn latere klacht ging dus niet over de vraag of er vóór toezicht helemaal geen keuze was gemaakt; ik had een keuze (onder protest) doorgegeven. Zij ging over de vraag of die keuze definitief mocht worden behandeld vóór het DNB-oordeel en vóórdat het vastgestelde jaarverslag beschikbaar was, terwijl het fonds op 16 januari juist een nieuwe beoordelingsmogelijkheid ná het DNB-oordeel voor alle deelnemers had aangekondigd. De stukken tonen dat de deadline van 14 juni die toezegging niet uitvoerde.

3 Het gesprek van 3 april loste het governancebezwaar niet op

Het fonds heeft op 3 april 2026 een uitvoerig Teamsgesprek o.a. met mij gevoerd en daarbij financiële en bestuurlijke toelichting gegeven.

In het gesprek werd aanvullende uitleg mede gekoppeld aan vertrouwelijkheid vanwege commerciële gevoeligheid. Ik maakte bezwaar daartegen omdat ik juist controleerbare informatie voor de bredere achterban zocht. Een gesprek met enkele deelnemers vervangt niet vanzelf een openbaar toegankelijke onderbouwing waarmee alle gepensioneerden hun keuze kunnen beoordelen.

Bij mijn vragen over het mandaat en de onafhankelijkheid van de gepensioneerdenvertegenwoordigers verwees Van Tilborg terug naar de VOBP. Hij stelde dat het fonds toetste op pensioen kennis, maar zich niet mengde in de verenigingsprocedure.

Daar ligt een wezenlijke spanning: het fonds gebruikte deze vertegenwoordiging als legitimatie van zijn proces, maar hield de klachten over de werking ervan buiten zijn eigen beoordeling. Mijn vraag wie de belangen van gepensioneerden onafhankelijk controleerde, werd daarmee teruggedraaid naar juist de vereniging waarvan ik het optreden ter discussie stelde.

4 De verdere correspondentie werd bewust begrensd

Na het Teamsgesprek is er intensieve e-mailwisseling geweest met vragen over transparantie, informatie en legitimiteit van het VOBP als verantwoordingsorgaan. In zijn afsluitende e-mail van 22 mei 2026 schreef van Tilborg dat onze correspondentie in rondjes draaide. Van Tilborg schrijft dat verdere reacties weinig toegevoegde waarde hebben en dat BP geen verplichting of meerwaarde ziet om aan extra informatie-eisen te voldoen. Hij sluit verdere beantwoording van vragen met dezelfde strekking uit, maar blijft beschikbaar voor andere vragen en een gesprek. [3; 5, p. 3]

Dit is een bewuste keuze om het inhoudelijke debat te begrenzen. Mijn kritiek werd beoordeeld vanuit het eigen oordeel dat al genoeg was uitgelegd. De discussie ging juist over de vraag of die uitleg voldoende was. Door die vraag als herhaling te behandelen, bleef de beoordeling van de eigen informatievoorziening binnen de kring van betrokkenen.

Het fonds bood een gesprek en communicatie aan; een vervollgesprek is door mij niet aanvaard. Mijn verwijt betreft de ontbrekende schriftelijke en voor deelnemers controleerbare verantwoording. Het afwijzen van een vervollgesprek maakt die vraag niet ongedaan.

5 Mijn formele klacht werd door een betrokken orgaan beoordeeld

Op 17 juli 2026 diende ik een formele klacht in bij het BP Pensioenfonds. Zij richtte zich op informatie vóór de definitieve keuze en op het niet nakomen van de aangekondigde mogelijkheid na het DNB-oordeel, niet op het bestaan van de overdracht zelf. Ik noemde het ontbrekende jaarverslag 2025, de verantwoording over vertegenwoordiging en de onderbouwing van een evenwichtige belangenafweging. Mijn vroegere formulering over een wettelijk Nederlands verantwoordingsorgaan wordt hier niet zonder meer op het Belgische OFP toegepast. [4]

Op 25 augustus besprak het DMC de klacht. De brief van 26 augustus verklaart haar unaniem ongegrond en benadrukt uitdrukkelijk de instemming van werkgevers-, deelnemers- en pensioengerechtigdenvertegenwoordigers. De brief is namens het pensioenfonds verzonden door Achmea Pensioenservices. [5, p. 1 en 5]

Diezelfde brief vermeldt dat het DMC nauw bij het offertetraject was betrokken en met de offerte en overeenkomst had ingestemd. Het orgaan beoordeelde dus een klacht over informatie en verantwoording rond een proces waaraan het zelf had bijgedragen. Dat is een rechtstreeks gedocumenteerde samenloop van betrokkenheid en beoordeling. [5, p. 2]

Mijn bezwaar betreft ook de deelname van de VOBP-vertegenwoordigers aan de afwijzing van mijn klacht. De DMC-brief benadrukt uitdrukkelijk dat ook de vertegenwoordigers van de pensioengerechtigden met die afwijzing instemden. Daarmee wordt hun instemming gebruikt als bevestiging dat ook vanuit het belang van gepensioneerden zorgvuldig is gehandeld.

In de stukken die mij ter beschikking staan, heb ik geen aantoonbaar mandaat van de VOBP-leden voor deze instemming gevonden. Evenmin blijkt daaruit dat de VOBP-vertegenwoordigers mijn klacht en hun voorgenomen oordeel daarover met hun achterban hebben besproken of daarover aan de leden verantwoording hebben afgelegd. Dat weegt extra zwaar omdat mijn klacht juist mede betrekking had op de gebrekkige vertegenwoordiging van gepensioneerden. Hun instemming met de afwijzing beantwoordt dat bezwaar niet, maar roept opnieuw de vraag op namens wie zij spraken en hoe hun optreden door de achterban kon worden gecontroleerd.

Deze samenloop vormt naar mijn oordeel het rolconflict. De beslissing maakt onvoldoende duidelijk hoe de klacht met voldoende afstand is beoordeeld en op welke basis de VOBP-vertegenwoordigers namens gepensioneerden instemden. Unanimititeit neemt dit rolconflict niet weg.

6 De afwijzing gaat voorbij aan concreet benoemde informatie

Het DMC stelt op pagina 3 dat ik niet aangeef welke verdere informatie ontbrak. Dat strookt niet met de tekst van de bijgevoegde klacht. Daarin staan vier ontbrekende onderdelen expliciet genoemd. De afwijzing had moeten uitleggen waar die onderdelen beschikbaar waren of waarom ieder onderdeel afzonderlijk voor mijn keuze niet relevant was. [4; 5, p. 3]

In plaats daarvan somt het DMC vele nieuwsbrieven, bijeenkomsten, mails en gesprekken op. Die opsomming toont de omvang van de communicatie. Zij toont niet dat de gevraagde verantwoording over belangenafweging en vertegenwoordiging daadwerkelijk vóór de definitieve keuze beschikbaar was.

Het DMC bepaalt tevens dat het actuariel rapport geen aanvullende relevante informatie biedt en dat offertes marktgevoelig en voor niet-ingewijden onmogelijk te beoordelen zijn. Commerciële vertrouwelijkheid kan een reden zijn om details te beschermen. Zij verklaart niet waarom geen begrijpelijke, controleerbare samenvatting van de afwegingen kon worden verstrekt. Het fonds stelde daarmee zelf de grens aan wat deelnemers nodig mochten vinden. [5, p. 2–3]

7 Het beroep op toezicht en de spanning rond herstel

Het DMC gebruikt het ontbreken van bezwaren van toezichthouders als ondersteuning voor zijn oordeel over communicatie en zorgvuldig bestuur. Het verwijst ook naar WTW, dat de offertes marktconform zou hebben gevonden, en naar de ondernemingsraden met hun adviseur Montae & Partners. Deze betrokkenheid is relevant, maar beantwoordt niet vanzelf mijn concrete vragen over tijdige informatie en zelfstandige verantwoording aan gepensioneerden. [5, p. 2–4]

Over het jaarverslag 2025 oordeelt het DMC dat het geen of nauwelijks relevante informatie bevat voor mijn keuze. Tegelijk erkent het dat het vermogen uit dat verslag de basis vormt voor de garantie en indexatie. Aan het einde schrijft het DMC zich te willen inzetten om mij na publicatie alsnog gelegenheid tot herziening te bieden, mits ik dit vóór 15 september kenbaar maak. Het betreft een aanbod zich daarvoor in te zetten, geen onvoorwaardelijk toegekend recht. [5, p. 2–4]

Deze latere mogelijkheid moet nauwkeurig worden onderscheiden van de toezegging van 16 januari. Het DMC bood haar pas in de beslissing op mijn individuele klacht aan en koppelde haar aan een verzoek vóór 15 september. Dat is niet hetzelfde als het aangekondigde nieuwe bericht aan alle deelnemers nadat DNB had beslist. De stukken waarnaar ik in mijn klacht verwijs, tonen dat ik die algemene gelegenheid na DNB niet vóór de deadline van 14 juni heb gekregen. [1, p. 85–86; 4; 5, p. 4; 7, p. 3]

Die combinatie vraagt om uitleg. De klacht wordt afgewezen omdat alle relevante informatie al beschikbaar zou zijn, terwijl heroverweging na het ontbrekende verslag alsnog wordt aangeboden. Dit maakt de motivering van de ongegrondverklaring minder overtuigend. In mijn reactie vroeg ik waarom deze mogelijkheid niet voor alle deelnemers in dezelfde informatiepositie zou gelden. [6]

8 Mijn conclusie over het handelen van het pensioenfonds

Het dossier laat een patroon zien: een verzoek om afzonderlijke beoordeling wordt afgehouden, vragen over vertegenwoordiging worden terugverwezen naar de VOBP, herhaalde inhoudelijke vragen worden als rondjes draaien aangemerkt en de uiteindelijke klacht wordt beoordeeld door een orgaan dat zelf met de transactie instemde. Daarnaast is de chronologie rond mijn keuze concreet problematisch: het fonds kondigde op 16 januari een hernieuwde keuze na het DNB-ordeel aan, maar stelde op 29 mei een uiterste wijzigingsdatum van 14 juni, terwijl DNB pas op 23 juni geen bezwaar maakte.

Mijn oordeel is dat het pensioenfonds onvoldoende onafhankelijk en controleerbaar verantwoording heeft afgelegd en mijn kritische vragen bewust heeft afgebakend.

De samenloop binnen het DMC vormt naar mijn oordeel een rolconflict en geeft tevens duidelijke aanwijzingen voor institutionele belangenverstrengeling. De afwijzing bevestigt het eigen proces zonder overtuigend zichtbaar te maken wie dat proces met voldoende afstand heeft beoordeeld. De brief van 29 mei en de beslissing van DNB op 23 juni maken bovendien zichtbaar dat de aangekondigde algemene mogelijkheid om na het DNB-ordeel terug te komen op een keuze in mijn geval niet vóór het verstrijken van de briefdeadline is uitgevoerd.

Mijn daaropvolgende reactie vraagt daarom om de bevoegdheid van het DMC, het klachtenreglement, een onderscheiden verantwoordingsfunctie en een externe beoordelingsroute. [6]

De voor deze notitie onderzochte keten eindigt bij de afwijzing van 26 augustus en die reactie. Een eventuele latere slotbrief moet afzonderlijk worden toegevoegd zodra die is vastgesteld; zij wordt hier niet verondersteld.

Bronnen

- [1] Boekje open over VOBP, maart 2026, afgedrukte p. 70–71 en 85–86. PDF-paginnummers liggen één hoger.
- [2] Brief BP Pensioenfonds, 1 december 2025, met de mededeling dat de keuze uiterlijk 16 januari 2026 moest worden doorgegeven.
- [3] FW Beantwoording vragen mbt CWO BP Pensioenfonds en Zwitserleven, 22 mei 2026.
- [4] Formele klacht naar klachtencommissie BP Pensioenfonds, 17 juli 2026, p. 1–2.
- [5] Beslissing DMC over mijn klacht, 26 augustus 2026, kenmerk 90250.3950, oorspronkelijke brief p. 1–5. Klacht bijgevoegd op PDF-pagina's 6–7.
- [6] Reactie op beslissing DMC van 26 augustus 2026, p. 1–3. Mijn reactie onderbouwt mijn bezwaren, niet de juistheid ervan als onafhankelijk oordeel.
- [7] Brief BP Pensioenfonds “Bevestiging van uw keuze”, 29 mei 2026, kenmerk 90250.3950, p. 1–3.
- [8] BP Pensioenfonds, nieuwsbrief “Collectieve waardeoverdracht OFP BP”, 16 juli 2026; vermeldt dat DNB op 23 juni 2026 geen bezwaar had en dat de keuze in juni was bevestigd.
- [9] Jaarverslag 2025 BP Pensioenfonds, pas begin september kon ik dit downloaden van de website.

Het handelen van DNB en de afwijzing van mijn klacht

Onderbouwing van mijn klacht en governancebezwaar / Klacht KC 26-02

4 oktober 2026

Op 9 september 2025 wendde ik mij met een aangetekende brief tot DNB (achter dit document) omdat ik bij de VOBP onvoldoende duidelijkheid kreeg over de voorgenen collectieve pensioenoverdracht van BP naar Zwitserleven en de behartiging van onze belangen. Mijn vragen werden afgehouden en onafhankelijk onderzoek werd geweigerd. Ook was voor mij niet inzichtelijk op grond van welk mandaat de gepensioneerdvertegenwoordigers in het DMC handelden, welk overleg zij met hun achterban voerden en hoe zij daarover verantwoording aflegden.

Daarbij ontbrak voor mij een toegankelijke, onafhankelijke informatie- en controlebron. Het pensioenfonds verstreekte informatie over zijn eigen voorgenen overdracht, terwijl de VOBP-vertegenwoordigers via het DMC bij het proces betrokken waren. Ik kon daardoor onvoldoende onafhankelijke uitleg en kritische toetsing verkrijgen van de informatie, de vertegenwoordiging en de belangenafweging. Juist daarom vroeg ik DNB om antwoorden over de waarborgen voor gepensioneerd. Mijn brief was in de eerste plaats een verzoek om informatie en duidelijkheid. [1, p. 6–7]

Omdat DNB mijn concrete vragen naar mijn oordeel niet toereikend beantwoordde, diende ik later een formele klacht in over die behandeling. DNB erkende gebreken in de behandeling van mijn brieven, hoorde mij niet en verklaarde mijn klacht toch kennelijk ongegrond. Mijn kritiek op DNB's governance vloeit voort uit deze beantwoording en klachtenafhandeling; dit document beschrijft die gang van zaken.

1 Mijn brief van 9 september vroeg om antwoorden

Mijn brief vroeg om antwoorden over de informatievoorziening vóór de overdracht, de verantwoording over vermogen en kosten, en de vertegenwoordiging en belangenbehartiging van gepensioneerd. Het ging om duidelijkheid over een proces dat alle betrokken gepensioneerd raakte. Mijn latere klacht betreft het ontbreken van toereikende, herkenbare antwoorden op deze concrete vragen. [1, p. 6]

Met mijn aangetekende rappel van 1 oktober 2025 (achter dit document) vroeg ik opnieuw aandacht voor de beantwoording, waaronder de vertegenwoordiging en verantwoording. De vergelijking met een Nederlands verantwoordingsorgaan verwoordde mijn zorg over ontbrekende tegenmacht. Zij bewijst niet dat een Belgisch OFP hetzelfde Nederlandse orgaan moest hebben. Ik wilde weten welke vertegenwoordiging en waarborgen wél golden; juist daarover bleef een herkenbaar antwoord uit. [1, p. 7; 4, p. 2–3]

2 De kern van het verloop, volgens DNB's eigen stukken

Moment	Gebeurtenis
4–29 juli 2025	Eerste telefonisch contact en e-mail; DNB licht haar rol en de rol van FSMA toe.
September–oktober 2025	DNB erkent ontvangst van beide aangetekende brieven; het rappel bereikt Publieksvoorlichting niet.
14 november 2025	DNB biedt excuses aan en zegt alsnog zo spoedig mogelijk inhoudelijk te reageren.
6 januari 2026	DNB meldt dat alle informatie die zij kan en mag delen al is verstrekt.
8 juli 2026	Ik dien een formele klacht in over de ontoereikende beantwoording van mijn vragen.
26 augustus 2026	De klachtencommissie adviseert afwijzing zonder hoorzitting.
27 en 30 augustus 2026	Ik reageer vóór het directiebesluit; de aanvullende stukken worden alsnog beoordeeld.
14 september 2026	De directie verklaart de klacht kennelijk ongegrond en besluit geen maatregelen te nemen.

Bronnen: advies klachtencommissie, randnummers 4–24 en 47–50; directiebesluit, p. 1–2. [2; 5]

3 De klacht werd smaller behandeld dan haar inhoud rechtvaardigde

Mijn klacht van 8 juli 2026 volgde op de ontoereikende beantwoording van mijn eerdere vragen. Ik maakte uitdrukkelijk duidelijk dat ik geen heroverweging van het overdrachtsbesluit door de klachtencommissie vroeg, maar een beoordeling van DNB's eigen informatievoorziening en behandeling van mijn verzoeken. De vier onderwerpen waren: onafhankelijke informatie, een toegankelijke onafhankelijke beoordeling, de weging van gepensioneerdenbelangen en hun feitelijke vertegenwoordiging. Ik bood aan mijn klacht mondeling toe te lichten. [3, p. 1–2]

De commissie nam deze onderwerpen op in haar advies, inclusief mijn vragen naar de inhoudelijke beoordeling en de beperkte terugkoppeling. In de beoordeling volgde echter vooral een bevestiging dat Publieksvoorlichting de rolverdeling en wettelijke beperkingen correct had uitgelegd. De concrete vragen over vertegenwoordiging, onafhankelijke informatie en belangenafweging kregen geen afzonderlijke, herkenbare beantwoording. [2, randnummers 25–30 en 39–44]

Mijn verwijt is dat DNB algemene procesinformatie als voldoende beantwoording van mijn concrete vragen heeft beschouwd. De commissie mocht DNB's gedrag tegenover mij beoordelen; juist daarom moest zij onderzoeken of mijn vragen herkenbaar waren afgebakend en beantwoord. Dat is iets anders dan zelf de pensioenoverdracht opnieuw beoordelen.

4 Individuele geschilbeslechting beantwoordt de collectieve vraag niet

DNB beriep zich op het verbod om in de individuele rechtsverhouding tussen pensioenuitvoerder en pensioengerechtigde te treden. De annex bij het directiebesluit geeft daarvoor DNB's toelichting op artikel 152 Pensioenwet. Tegelijk bevat diezelfde annex de erkenning dat individuele klachten aanwijzingen kunnen zijn voor structurele tekortkomingen en aanleiding kunnen geven tot toezicht. [5, p. 4–5]

Mijn vragen betroffen de positie van een gehele groep gepensioneerden in een collectieve overdracht. Het feit dat één deelnemer die vragen stelt, maakt hun inhoud niet uitsluitend individueel. Voor zover de vragen tevens signalen van structurele tekortkomingen bevatten, verklaart een verwijzing naar individuele geschilbeslechting niet hoe DNB die herkende, afbakende en behandelde. Mijn reactie van 27 augustus zette dit onderscheid expliciet uiteen. [4, p. 2–3]

Ik vroeg DNB om duidelijkheid over de informatievoorziening en waarborgen voor de betrokken gepensioneerden. Mijn klacht ging vervolgens over de behandeling van die vragen. In het besluit ontbreekt een

afzonderlijke uitleg waarom de beperking voor individuele geschillen ook een hoorzitting over juist die behandeling zinloos zou maken.

5 Geheimhouding werd het eindpunt van de verantwoording

DNB stelde dat zij vanwege artikel 204 Pensioenwet geen inhoudelijke toezichtterugkoppeling kon geven. Volgens de commissie zijn mijn signalen niettemin daadwerkelijk meegenomen in de beoordeling van de overdracht. Dat laatste is een uitdrukkelijke vaststelling van DNB; het dossier rechtvaardigt dus niet de bewering dat intern niets is onderzocht. [2, randnummers 37 en 42–43; 5, p. 5]

Wat ontbreekt, is een controleerbare motivering van de behandeling: welke categorieën signalen zijn onderscheiden, wie was voor die onderwerpen bevoegd en waarom konden mijn algemene vragen over het toetsingskader niet verder worden beantwoord? Mijn verzoek om algemene of geanonimiseerde toelichting werd met een brede verwijzing naar geheimhouding afgedaan. Mijn oordeel is dat DNB daarmee de toetsbaarheid van haar eigen zorgvuldigheid afschermdde, zonder per vraag zichtbaar te maken waar de grens precies lag. [4, p. 2–3; 5, p. 1–5]

6 Erkende gebreken werden achteraf zonder gevolg verklaard

DNB erkende dat de aangetekende brief van 1 oktober 2025 wel was ontvangen, maar Publieksvoorlichting nooit bereikte. Ook erkende DNB dat niet rechtstreeks op de brieven was gereageerd en dat de reactie op de brief van 9 september lang op zich had laten wachten. Dit zijn vastgestelde tekortkomingen in de behandeling, niet alleen mijn beleving. [2, randnummers 34–35 en 45]

De commissie vond dat ik daardoor niet in mijn belangen was geschaad, omdat DNB op andere momenten al alle informatie had verstrekt die zij kon en mocht delen. Mijn bezwaar is dat deze redenering onvoldoende onderzoekt wat tijdige en toereikende beantwoording tijdens het overdrachtsproces had kunnen betekenen. Mijn belang was niet beperkt tot inzicht in mijn individuele pensioen. [2, randnummer 45]

Naar mijn overtuiging zou de overdracht niet zijn doorgegaan als ongeveer 450 betrokken VOBP gepensioneerden zich gezamenlijk tegen de voorgestelde voorwaarden hadden uitgesproken. Het pensioenfonds had dan moeten handelen tegenover een omvangrijke groep die de overdracht uitdrukkelijk afwees. De steun van gepensioneerdvertegenwoordigers had in die situatie niet als instemming van hun achterban kunnen worden aangevoerd. Mijn belang bij tijdige, onafhankelijke informatie was daarom wezenlijk: die informatie had collectief verzet mogelijk kunnen maken waarmee naar mijn oordeel de overdracht voorkomen had kunnen worden. DNB heeft die mogelijke consequentie onvoldoende betrokken bij haar conclusie dat mijn belangen niet waren geschaad.

Dit is mijn oordeel over de praktische betekenis van een gezamenlijke afwijzing door de achterban, geen beroep op een hier vastgesteld formeel vetorecht. Dat achteraf niet kan worden bewezen hoe het proces dan zou zijn verlopen, rechtvaardigt niet zonder meer de conclusie dat mijn belangen niet zijn geschaad. DNB had moeten beoordelen of de gebrekkige beantwoording mogelijkheden heeft ontnomen om tijdig geïnformeerd te handelen en gezamenlijk tegenwicht te organiseren. De eigen verantwoordelijkheid van de VOBP voor actieve belangenbehartiging staat daarbij naast DNB's verantwoordelijkheid voor de behandeling van mijn vragen.

De toezegging van 14 november 2025 om alsnog inhoudelijk te reageren verdient een eigen beoordeling. Het advies registreert een reactie van 6 januari 2026 waarin DNB stelde alles al te hebben gedeeld. Mijn verwijt is daarom niet dat na november helemaal geen antwoord kwam, maar dat de beloofde beantwoording van de specifieke verzoeken niet herkenbaar werd geleverd. De directie liet de conclusie dat ik niet was geschaad in stand. [2, randnummers 12–13 en 45; 5, p. 1]

7 De e-mailadressen leidden de aandacht van de brieven af

De commissie legde aanzienlijk gewicht op mijn gebruik van zes e-mailadressen. Volgens Publieksvoorlichting ontstonden daardoor drie dossiers met verschillende behandelaren; bij sommige adressen was mijn identiteit niet meteen herkenbaar. Dat kan de verwerking van e-mails hebben bemoeilijkt. [2, randnummers 36 en 46]

Het verklaart echter niet waarom een ontvangen, ondertekende aangetekende brief intern niet bij de juiste afdeling kwam. Evenmin vervangt het een onderzoek naar de inhoudelijke beantwoording van de verzoeken. De commissie gebruikte de e-mailkwestie mede om de langere reactietijd niet aan Publieksvoorlichting toe te rekenen. Mijn oordeel is dat daarmee een organisatorisch probleem te gemakkelijk op de melder werd afgewenteld, terwijl DNB de ontvangst en interne misrouting van de brieven zelf bevestigde.

8 Niet horen terwijl de interpretatie van mijn klacht werd betwist

De commissie adviseerde de klacht kennelijk ongegrond te verklaren en zag daarom af van horen. Zij stelde dat over haar oordeel geen twijfel kon bestaan. In hetzelfde advies staan echter interpretaties van mijn bedoelingen en gedrag: ik zou veelal dezelfde vragen blijven stellen en het doel van sommige berichten zou onduidelijk zijn. Juist daarover had een mondelinge toelichting verschil kunnen maken. [2, randnummers 41 en 46–48]

Mijn bereidheid om te worden gehoord stond al in de klacht. De commissie deelde op 14 augustus het verweer met mij, maar hield geen hoorzitting. Tijdens een mondelinge toelichting had ik kunnen verduidelijken dat mijn oorspronkelijke brief vooral om antwoorden vroeg en dat mijn klacht voortkwam uit de ontoereikende beantwoording. DNB behandelde die klacht als evident kansloos, terwijl juist de toereikendheid van de antwoorden, het collectieve karakter van de vragen en de betekenis van de erkende correspondentiegebreken ter discussie stonden. [3, p. 2; 2, randnummer 24; 4, p. 3]

9 De directie bevestigde de bestaande afbakening

Op 27 augustus 2026 vroeg ik de directie om mijn reactie en verzendbewijzen vóór haar besluit te betrekken. Ik vroeg afzonderlijke motivering over de aangetekende brieven, vertegenwoordiging, bevoegdheidsverdeling en het afzien van horen. Op 30 augustus stelde ik bovendien dat de klacht DNB's bestuurlijke verantwoordelijkheid betrof en niet uitsluitend het cluster Publieksvoorlichting. [4, p. 1–4; 5, p. 2]

De directiebrief zegt dat de klachtenregeling niet voorziet in een reactie op het definitieve commissieadvies vóór het directiebesluit. DNB verwees daarbij mede naar de uitsluiting van bezwaar en beroep tegen een beslissing op grond van de klachtenregeling. Mijn bezwaar is dat een reactie vóór het definitieve besluit inhoudelijk iets anders is dan bezwaar tegen een al genomen besluit. De brief verduidelijkt onvoldoende waarom dat onderscheid mijn mogelijkheid tot correctie niet zou versterken. [5, p. 2]

DNB heeft de nagezonden stukken wel beoordeeld en de eerder geplande agendering op 31 augustus uitgesteld. Het zou dus onjuist zijn te stellen dat de directie mijn reactie volledig negeerde. De commissie vond dat de stukken geen ander licht op de klacht wierpen; de directie nam dat over. Mijn oorspronkelijke vragen en mijn bezwaar tegen de ontoereikende beantwoording kregen daarbij opnieuw geen afzonderlijke, herkenbare behandeling. [5, p. 2]

DNB bevestigde verder dat Communicatie niet met de directie, maar wel meermaals met de toezichtafdeling had overlegd. Het directiebesluit verdedigde de keuze om de gedragingen van Publieksvoorlichting als klachtobject te nemen. Daarmee bleef mijn bestuurlijke bezwaar onvoldoende behandeld: of DNB als organisatie verantwoordelijkheid nam voor de beantwoording van mijn concrete vragen en voor de behandeling van de structurele signalen die daarin besloten lagen. [5, p. 2]

10 Een interne toets bevestigde het eigen handelen

De klachtencommissie bestond uit twee voor DNB werkzame leden en een externe voorzitter. Vervolgens nam de directie op 14 september 2026 het advies over, verklaarde de klacht kennelijk ongegrond en besloot geen maatregelen te nemen. De aanwezigheid van een externe voorzitter moet worden vermeld; deze procedure was echter geen onafhankelijke externe beoordeling van DNB's handelen als geheel. [2, p. 5; 5, p. 2]

Mijn kritiek betreft deze inrichting en haar uitwerking in dit dossier. De organisatie waarvan de behandeling ter discussie stond, bepaalde de afbakening, stelde vast dat voldoende was gedaan en sloot de klacht zonder hoorzitting af. Dat bewijst geen persoonlijke kwade trouw van commissieleden. Het laat wel een sterke institutionele neiging tot zelfbevestiging zien: erkende gebreken leidden niet tot herstel of maatregelen, en de niet-beantwoorde kernvragen bleven bestaan.

11 Het toezicht werd vervolgens als sluitend bewijs aangevoerd

De in "De Cirkel is rond" opgenomen slotreactie van het pensioenfonds verklaart dat het ontbreken van bezwaar van DNB en FSMA impliceert dat aan de wettelijke vereisten is voldaan. Het fonds beschouwde de interne klacht als afgesloten. Dit is de redenering van het fonds; zij bewijst niet dat DNB mijn afzonderlijke bezwaren heeft weerlegd. [6, p. 1]

Daarmee wordt het praktische effect zichtbaar: het fonds gebruikt het toezicht als bevestiging van de overdracht, terwijl ik bij DNB geen controleerbare beoordeling van mijn signalen verkrijg. Niet het bestaan van toezicht, maar de ontbrekende inhoudelijke verantwoording in die keten is het probleem dat mijn dossier blootlegt.

12 Mijn conclusie over het handelen van DNB

Mijn oordeel is dat DNB bestuurlijk tekort is geschoten in de beantwoording van mijn vragen en de behandeling van mijn klacht daarover. Mijn brief van 9 september 2025 vroeg in de eerste plaats om informatie en duidelijkheid. De aangetekende verzoeken werden onvoldoende herkenbaar beantwoord, een brief bereikte de juiste afdeling niet en mijn latere klacht werd afgewezen zonder mij te horen. De directie bevestigde die afwijzing zonder afzonderlijk duidelijk te maken waarom de antwoorden op mijn concrete vragen toereikend waren.

Mijn governancekritiek is voortgekomen uit deze gang van zaken. DNB verklaarde dat mijn signalen daadwerkelijk in de toezichtbeoordeling waren meegenomen, maar maakte de zorgvuldigheid van die behandeling voor mij niet controleerbaar. Vervolgens beschouwde de klachtenprocedure de verstrekte algemene informatie en verwijzingen als voldoende. Daardoor bleef mijn bezwaar tegen de ontoereikende beantwoording bestaan, terwijl de interne klachtbehandeling werd afgesloten. Daarbij bleef onvoldoende beoordeeld of goede informatie tot een gezamenlijke afwijzing door ongeveer 450 betrokken VOBP gepensioneerden had kunnen leiden. Naar mijn overtuiging zou de overdracht bij een dergelijke afwijzing niet zijn doorgegaan. Daarmee betrof mijn belang bij goede informatie ook de mogelijkheid de overdracht door collectief tegenwicht te voorkomen.

Deze gang van zaken vertoont kenmerken van wat ik legitocratie noem: de procedure bevestigt de legitimiteit van het eigen handelen, terwijl de wezenlijke vragen over toetsing, tegenmacht en verantwoording onbeantwoord blijven. De kwalificatie kennelijk ongegrond maakt niet inzichtelijk waarom mijn concrete vragen voldoende waren beantwoord. Zij is het sluitstuk van de beperkte manier waarop DNB mijn klacht heeft behandeld.

De vragen die na de afwijzing blijven bestaan

- Waarom werd de herkenbare beantwoording van twee aangetekende verzoeken vervangen door verwijzingen naar eerdere algemene informatie?
- Hoe onderscheidde DNB de collectieve en structurele onderdelen van mijn signalen van een individueel pensioengeschil?
- Waarom kon geen nadere algemene toelichting worden gegeven over het toetsingskader en de bevoegdheidsverdeling voor vertegenwoordiging en governance?
- Op welke concrete gronden werd uitgesloten dat een hoorzitting de interpretatie en behandeling van mijn klacht kon veranderen?
- Op welke gronden concludeerde DNB dat mijn belangen niet waren geschaad, zonder herkenbaar te beoordelen of tijdige informatie een gezamenlijke afwijzing door ongeveer 450 betrokken gepensioneerden mogelijk had kunnen maken, waardoor naar mijn overtuiging de overdracht niet zou zijn doorgegaan?
- Waarom leidden de erkende gebreken niet tot herstel van de beantwoording of andere maatregelen?

Dit zijn vragen over DNB's eigen handelen en motivering. Zij verlangen geen uitspraak over mijn individuele pensioenbedrag. De directiebrieven noemt de Nationale Ombudsman als mogelijkheid voor een externe beoordeling van DNB's gedrag tegenover mij. Daarmee is ook volgens DNB de interne afwijzing niet het laatste denkbare oordeel over haar handelwijze. [5, p. 3]

Bronnen

[1] Falende klachtenbehandeling DNB 14-9-2026(1).pdf: oorspronkelijke brieven van 9 september en 1 oktober 2025 op PDF-p. 6–7. De ontvangstdatum in de tijdlijn volgen DNB's registratie; mijn rappel noemt voor de eerste brief een eerdere PostNL-bezorgdatum.

[2] KC 26-02 (Brummer) contact met DNB over pensioenfondsen – advies 26 augustus 2026, kenmerk B008-1347065313-509, vijf pagina's. Verwijzingen naar randnummers, tenzij een pagina is genoemd.

[3] Mail – Aan DNB Klachtencommissie 8-7-2026-1.pdf, oorspronkelijke klacht van 8 juli 2026; inhoud op PDF-p. 1–2. De daarin genoemde brief van 19 september is in de latere reactie gecorrigeerd naar 1 oktober 2025.

[4] Antwoord aan DNB op Klacht Brummer KC-26-02 dd 26-8-2026 met brieven.pdf: mijn reactie van 27 augustus op p. 1–4; brieven en PostNL-verzendbewijzen op p. 5–8.

[5] Antwoord DNB Klacht Brummer KC-26-02 dd 14-9-2026 d.pdf: directiebesluit van 14 september 2026, kenmerk B008-1347065313-511, met annex, vijf pagina's. De uitleg van wettelijke beperkingen is hier weergegeven als DNB's motivering.

[6] De Cirkel is rond 18-9-2026.pdf, opgenomen reactie namens het BP Pensioenfondsen en voorafgaande correspondentie. De fondsreactie op p. 1 wordt gebruikt voor haar beroep op het toezicht, niet als bewijs van DNB's inhoudelijke afwegingen.

AANTEKENEN

Formeel verzoek aan de Nederlandse Bank

Aan: De Nederlandsche Bank N.V.
T.a.v. afdeling Toezicht Pensioenfondsen
Postbus 98
1000 AB Amsterdam

9 september 2025

Onderwerp: Formeel verzoek tot toetsing en waarborging belangen gepensioneerden bij overdracht BP Pensioenfonds – Zwitserleven

Geachte heer/mevrouw,

Hierbij dien ik een formeel verzoek in met betrekking tot de voorgenomen overdracht van het pensioenvermogen van het BP Pensioenfonds naar Zwitserleven (omvang circa €1,5 miljard).

Als gepensioneerde die afhankelijk is van dit fonds, maak ik mij ernstige zorgen over het gebrek aan transparantie, inspraak en onafhankelijke informatievoorziening rondom deze overdracht. De Vereniging van Oud-medewerkers BP (VOBP), die in de praktijk als belangenbehartiger zou moeten optreden, weigert vragen te beantwoorden, sluit leden uit van wezenlijke besluitvorming en heeft een onafhankelijk onderzoek naar de voorgenomen transactie geweigerd. Dit leidt ertoe dat een grote groep gepensioneerden, waaronder ikzelf, geen reële mogelijkheid heeft zich te informeren of invloed uit te oefenen.

Op grond van de rol en verantwoordelijkheid van DNB als toezichthouder verzoek ik u met klem om:

1. Belangenwaarborging: Te bevestigen dat bij een eventuele goedkeuring van de overdracht de belangen van alle gepensioneerden – ook degenen die buiten de BP-organisatie vallen – op korte én lange termijn worden beschermd.
2. Transparantie vooraf: Te waarborgen dat voorafgaand aan de overdracht volledige, begrijpelijke en objectieve informatie beschikbaar komt voor alle betrokken deelnemers en gepensioneerden.
3. Verantwoording achteraf: Te eisen dat na de overdracht een gedetailleerde accountantsverklaring wordt gepubliceerd, waarin inzicht wordt gegeven in de bestemming van het vermogen en de kosten die met de overdracht zijn gemoeid.
4. Toetsing governance: In uw beoordeling expliciet de rol en achtergrond van Zwitserleven, alsmede de gebrekkige governance en informatievoorziening bij zowel het BP Pensioenfonds als de VOBP, mee te nemen.

Gelet op de omvang van de overdracht acht ik het onaanvaardbaar dat gepensioneerden formeel geen stem of wettelijk verankerde positie hebben in dit proces. Ik verzoek DNB daarom om de goedkeuring van deze overdracht afhankelijk te stellen van strikte waarborgen op het gebied van transparantie, verantwoording en evenwichtige belangenbehartiging.

Ik vertrouw erop dat DNB haar toezichthoudende taak in dit dossier met de grootst mogelijke zorgvuldigheid zal uitvoeren en verzoek u mij binnen een redelijke termijn schriftelijk te informeren over de wijze waarop u mijn verzoek in behandeling neemt.

Met hoogachting,

J.M. Brummer

AANTEKENEN

Mijn formeel verzoek aan de Nederlandse Bank d.d. 9-9-2025

Aan: De Nederlandsche Bank N.V.
T.a.v. afdeling Toezicht Pensioenfondsen
Postbus 98
1000 AB Amsterdam

1 oktober 2025

Onderwerp: Formeel verzoek tot toetsing en waarborging belangen gepensioneerden bij overdracht BP Pensioenfonds – Zwitserleven

Geachte heer/mevrouw,

Op 9 september j.l. zond ik u een formeel verzoek aangaande de collectieve waardeoverdracht van het Pensioenfonds BP aan Zwitserleven. U heeft dit aangetekende verzoek volgens POST NL ontvangen op donderdag 11 september om 7.45 uur. Het verbaast mij dat u nog niet heeft gereageerd op mijn verzoek en mij niet op z'n minst een ontvangstbevestiging heeft gezonden.

Tevens wil ik als aanvulling op mijn verzoek er nog op wijzen dat de governance van het BP Pensioenfonds niet in orde is, in tegenstelling tot de in dit voorjaar uitgevoerde CWO door het SPT, het Pensioenfonds Tandartsen en Aegon.

Dit pensioenfonds had een speciaal Verantwoordingsorgaan (VO) dat een belangrijke rol speelde in het waarborgen van de belangen van deelnemers bij de collectieve waardeoverdracht. Dit VO beoordeelde of het bestuur de juiste afwegingen heeft gemaakt, met extra aandacht voor evenwichtigheid tussen deelnemers en nabestaanden, en legde daarover verantwoording af aan de deelnemers.

Nogmaals, de VOBP die mijn inziens deze functie had moeten vervullen, heeft er tot nu toe in gefaald om de gepensioneerden bij de CWO van BP naar Zwitserleven goed en transparant te adviseren.

Met hoogachting,

J.M. Brummer

Bijlage: kopie originele verzoek.

Persbericht

Gepensioneerden verdienen onafhankelijke informatie en echte vertegenwoordiging bij pensioen-buy-outs

Een oproep tot versterking van wettelijke informatierechten bij collectieve pensioenoverdrachten

Datum: 30 mei 2026

Inleiding

Als gepensioneerde deelnemers van een pensioenfonds hebben wij in de afgelopen periode geprobeerd inzicht te krijgen in de voorgenomen overdracht van pensioenrechten naar een verzekeraar.

Tijdens dat proces ontdekten we dat gepensioneerden bij complexe pensioentransacties formeel wel rechten hebben, maar in de praktijk vaak grotendeels afhankelijk zijn van informatie afkomstig van dezelfde partijen die de transactie uitvoeren.

Deze ervaring staat niet op zichzelf. De Nederlandse pensioenwereld verandert snel door internationale pensioenconstructies, collectieve waardeoverdrachten, buy-outs en toenemende betrokkenheid van commerciële partijen.

Het kernprobleem

Bij grote pensioenoverdrachten beschikken gepensioneerden vaak niet over:

- onafhankelijke informatie;
- onafhankelijke financiële of actuariële analyse;
- directe democratische vertegenwoordiging;
- voldoende mogelijkheden om collectief vragen te stellen en informatie te delen.

Pensioenfondsen kunnen juridisch correct handelen en toch onvoldoende maatschappelijk draagvlak ervaren onder gepensioneerden.

In de wet is wel sprake van een Verantwoordingsorgaan (VO), maar de invulling daarvan is tamelijk onduidelijk.

Formele governance is niet automatisch hetzelfde als ervaren vertegenwoordiging.

Rol van toezicht en informatievoorziening

Bij collectieve waardeoverdrachten speelt goedkeuring door toezichthouders zoals De Nederlandsche Bank (DNB) een belangrijke rol. Pensioenfondsen verwijzen vaak naar goedkeuring door DNB als teken dat een pensioenoverdracht zorgvuldig en verantwoord is ingericht.

Voor veel gepensioneerden is echter onduidelijk wat deze toetsing in de praktijk precies inhoudt en in hoeverre deelnemers inzicht krijgen in de onderliggende afwegingen. De DNB reageert doorgaans niet inhoudelijk op vragen van individuele gepensioneerden en draagt geen directe verantwoordelijkheid voor eventuele individuele gevolgen van een pensioenoverdracht.

Hoewel toezicht belangrijk is voor de juridische en procedurele zorgvuldigheid van een collectieve waardeoverdracht, ontvangen individuele gepensioneerden geen inhoudelijke informatie over:

- de financiële beoordeling van de transactie;
- de gehanteerde uitgangspunten;
- en de concrete belangenafweging die aan de goedkeuring ten grondslag ligt.

Daardoor kan bij deelnemers het gevoel ontstaan dat formeel toezicht niet automatisch leidt tot voldoende transparantie of ervaren zekerheid over de inhoudelijke kwaliteit van een pensioenoverdracht.

Concrete voorstellen

1. Onafhankelijke second opinion	Een onafhankelijke actuariële en financiële analyse moet verplicht beschikbaar zijn voor deelnemers bij collectieve pensioenoverdrachten.
2. Verplicht transparantierapport	Pensioenfondsen moeten kosten, risico's, governance en belangenafweging begrijpelijk openbaar toelichten.
3. Versterking van vertegenwoordiging	Gepensioneerden moeten direct vertegenwoordigers kunnen kiezen en meer invloed krijgen op grote pensioenwijzigingen.
4. Onafhankelijk deelnemersloket	Bij complexe pensioenovergangen moet een neutraal informatiepunt beschikbaar zijn dat niet verbonden is aan pensioenfonds, werkgever of verzekeraar.

Slotwoord

Het Nederlandse pensioenstelsel staat internationaal hoog aangeschreven. Juist daarom verdient het stelsel sterke waarborgen voor transparantie, onafhankelijke informatie en deelnemersinvloed.

Gepensioneerden zijn geen administratieve eindgebruikers van een financieel product, maar belanghebbenden die levenslang afhankelijk zijn van hun pensioenrechten.

Daarom is versterking van hun wettelijke informatiepositie noodzakelijk.

J M Brummer
Den Haag
pensioenoverdracht@pm.me

Onderwerp: OPEN BRIEF AAN MINISTER VIJLBRIEF
Van: "J.M.Brummer" <pensioenoverdracht@proton.me>
Datum: 12-8-2026, 13:59

Aan: dr. J.A. (Hans) Vijlbrief
Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Betreft: Positie van gepensioneerden bij collectieve waardeoverdrachten en pensioen-buy-outs

Den Haag, 12 augustus 2026

Geachte minister Vijlbrief,

De voorgenomen collectieve waardeoverdracht van de pensioenen van het BP Pensioenfonds naar Zwitserleven heeft mij als gepensioneerde deelnemer intensief beziggehouden. Mijn ervaringen hebben geleid tot correspondentie met het pensioenfonds, DNB, AFM en de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid van de Tweede Kamer.

Daaruit is voor mij een vraag naar voren gekomen die de BP-casus overstijgt:

Biedt de huidige wetgeving gepensioneerden bij een collectieve waardeoverdracht naar een commerciële verzekeraar voldoende onafhankelijke informatie, tegenmacht en daadwerkelijk gelegitimeerde vertegenwoordiging?

Een pensioenoverdracht kan juridisch correct zijn, actuariael worden doorgerekend en door toezichthouders worden beoordeeld. Maar dat betekent nog niet automatisch dat deelnemers zelfstandig kunnen beoordelen of de transactie in hun belang is.

Ook **collectieve actuariële gelijkwaardigheid** beantwoordt niet alle vragen. Naar mijn mening moeten drie zaken afzonderlijk inzichtelijk zijn:

1. Is de overdracht collectief actuariael gelijkwaardig?
2. Zijn voor- en nadelen evenwichtig over de verschillende deelnemersgroepen verdeeld?
3. Zijn deelnemers onafhankelijk geïnformeerd en daadwerkelijk vertegenwoordigd?

De BP-casus laat zien waarom dit onderscheid belangrijk is. Het pensioenfonds verstrekt veel informatie, maar deelnemers blijven voor de beoordeling van de transactie in belangrijke mate afhankelijk van informatie van partijen die zelf bij het proces betrokken zijn.

Ook formele vertegenwoordiging betekent niet vanzelfsprekend dat vertegenwoordigers een aantoonbaar mandaat van hun achterban hebben en tegenover die achterban verantwoording afleggen.

Vier concrete voorstellen

In een eerder door mij gepubliceerd persbericht heb ik daarom vier voorstellen gedaan om de positie van gepensioneerden structureel te versterken:

- een **wettelijk recht op een onafhankelijke actuariële en financiële second opinion** bij collectieve waardeoverdrachten;
- een **verplicht transparantierapport** over financiële uitgangspunten, risico's, kosten, governance en belangenafweging;
- **versterking van de vertegenwoordiging van gepensioneerden**, inclusief aantoonbaar mandaat en verantwoording aan de achterban;
- een **onafhankelijk deelnemersloket** bij complexe pensioenovergangen.

Deze voorstellen zijn niet bedoeld om collectieve waardeoverdrachten of pensioen-buy-outs onmogelijk te maken. Zij zijn bedoeld om de informatie-asymmetrie tussen professionele pensioenorganisaties en individuele deelnemers te verkleinen.

Mijn vraag aan u

Acht u de huidige wettelijke waarborgen op deze vier punten voldoende? En zo niet, bent u bereid te onderzoeken hoe de positie van gepensioneerden bij collectieve waardeoverdrachten en pensioen-buy-outs kan worden versterkt?

Mijn kritiek is niet dat pensioenfondsen, toezichthouders of andere betrokken partijen te kwader trouw handelen. Het gaat mij om de inrichting van het systeem.

Naarmate collectieve waardeoverdrachten, pensioen-buy-outs en overdrachten aan commerciële verzekeraars vaker voorkomen, wordt deze vraag belangrijker.

Formele rechtmatigheid en actuariële gelijkwaardigheid zijn noodzakelijk. Maar voor vertrouwen in het pensioenstelsel is méér nodig: **onafhankelijke informatie, transparantie, daadwerkelijke vertegenwoordiging en controleerbare legitimiteit.**

Ik zie uw inhoudelijke reactie met belangstelling tegemoet.

Deze brief is een open brief en zal tevens openbaar worden gemaakt.

Met vriendelijke groet,

John Michael Brummer

Den Haag

pensioenoverdracht@pm.me

pensioenoverdracht.nl